

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9Sžso/88/2013
Identifikačné číslo spisu:	1013200199
Dátum vydania rozhodnutia:	09.12.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1013200199.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: G. bytom G., proti žalovaným: 1/ Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, a 2/ Colný úrad Michalovce, Plynárenská 4, Michalovce, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného 1/ číslo 7238/2011-1462 zo dňa 9.2.2011 a rozhodnutia žalovaného 2/ číslo R-20598/2005-5334 zo dňa 6.10.2005, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 7. júna 2013, č. k. 6S/27/2013-36, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 7. júna 2013, č. k. 6S/27/2013-36, p o t v r d z u j e .

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd uznesením zastavil konanie o žalobe z 5. februára 2013, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného 1/ číslo 7238/2011-1462 zo dňa 9. februára 2011, ktorým mu podľa § 103 ods.2 v spojení s § 35 ods.1 písm. a) zákona č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 328/2002 Z.z.“) nebolo priznané odchodné a súčasne sa domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného 2/ číslo R-20598/2005-5334 zo dňa 6. októbra 2005, ktorým bol podľa zákona č.200/1988 Z.z. o štátnej službe colníkov prepustený zo služobného pomeru.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že krajský súd zistil, že žaloba smeruje proti rozhodnutiam správnych orgánov prvého stupňa, o ktorých bolo riadne rozhodnuté v odvolacom konaní. Žalobca sa domáhal preskúmania rozhodnutia riaditeľa Colného úradu Čierna nad Tisou č. R-20598/2005-5334 zo dňa 6. októbra 2005, ktoré je prvostupňovým rozhodnutím, pričom v odvolacom správnom konaní bolo toto rozhodnutie potvrdené rozhodnutím Colného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 42944/2005-1409 zo dňa 19.12.2005; potvrdzujúce rozhodnutie bolo žalobcovi doručené dňa 27. decembra 2008 a toho istého dňa nadobudlo aj právoplatnosť. Z toho vyplýva, že žalobca mal podať žalobu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia druhostupňového správneho orgánu v súlade s § 250b ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (O.s.p.) do 27. februára 2009.

Rovnako rozhodnutie Colného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 7238/2011-1462 zo dňa 9. februára 2011, ktorým žalobcovi nebolo priznané odchodné, je rozhodnutím prvostupňovým, ktoré bolo v

odvolacom konaní potvrdené rozhodnutím podpredsedu vlády a ministra financií Slovenskej republiky č. MF/013368/2011-23-1 zo dňa 23. mája 2011, doručeným žalobcovi dňa 6. júna 2011, kedy aj nadobudlo právoplatnosť. V súlade s § 250b ods. 1 O.s.p. mal preto žalobca podať žalobu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia druhostupňového správneho orgánu do 6. augusta 2011.

Žalobca teda podal žalobu oneskorene, pričom žaloba smeruje proti rozhodnutiam správnych orgánov prvého stupňa (voči ktorým žalobca využil svoje právo podať odvolanie a o ktorých bolo rozhodnuté správnym orgánom druhého stupňa), ktoré nemôžu byť predmetom preskúmania súdom. Z uvedeného dôvodu Krajský súd v Bratislave konanie zastavil v zmysle ustanovenia § 250d ods. 3 O.s.p. Navrhovateľ napadol uznesenie krajského súdu včas podaným odvolaním. Uviedol, že Krajský súd nebral do úvahy stanovisko Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 133359/2012-1010400 zo dňa 20. decembra 2012, ktoré bolo žalobcovi doručené 9. januára 2013 a teda žalobca sa riadil uvedenou lehotou na podanie žaloby. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalovaní 1/ a 2/ sa k odvolaniu nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie bez pojednávania v súlade s § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

Žalobu na preskúmania rozhodnutia Colného úradu Čierna nad Tisou (právneho predchodcu žalovaného 2/) číslo R-20598/2005-5334 zo dňa 6. októbra 2005 a rozhodnutia Colného riaditeľstva SR (právneho predchodcu žalovaného 1/) číslo 7238/2011-1462 zo dňa 9. februára 2011 podal žalobca na poštovú prepravu dňa 31. januára 2013.

Podľa § 247 ods. 1 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 247 ods. 2 O.s.p. pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Podľa § 247 ods. 3 O.s.p. predmetom preskúmania môže byť za podmienok ustanovených v odsekoch 1 a 2 aj rozhodnutie, proti ktorému zákon nepripúšťa opravný prostriedok, ak sa stalo právoplatným.

Podľa § 250 ods. 4 O.s.p. pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je žalovaným správny orgán, ktorý rozhodol v poslednom stupni.

Podľa § 250b ods. ods. 1 O.s.p. žaloba sa musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Zameškanie lehoty nemožno odpustiť. Súdna prax ustálila, že lehota na podanie žaloby v zmysle § 250b ods. 1 je lehotou procesnoprávnou (bližšie pozri napr. nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV ÚS 62/03 z 3. júla 2003).

Zo žaloby jednoznačne vyplýva, že žalobca sa domáha preskúmania rozhodnutí správnych orgánov prvého stupňa. Krajský súd správne zistil, že tieto rozhodnutia boli v odvolacom správnom konaní potvrdené rozhodnutiami príslušných správnych orgánov druhého stupňa, nadobudli právoplatnosť a neboli napadnuté žalobou, ktorá by bola podaná v zákonnej lehote, uvedenej v § 250b ods.1 O.s.p.

Neobstojí pritom námietka navrhovateľa, že krajský súd mal vziať do úvahy oznámenie Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 1333359/2012-1010400 zo dňa 20. decembra 2012 o tom, že služobný úrad žalobcu začal konanie vo veci priznania výsluhového dôchodku vzhľadom na zistenie nových rozhodných skutočností; uvedené oznámenie sa týka iného nároku žalobcu a nemá vplyv na posúdenie včasnosti podania žaloby.

Podľa § 250d ods. 3 veta prvá O.s.p. súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2).

Z vyššie uvedených dôvodov neboli splnené podmienky, za ktorých by vôbec súd o žalobe, doručenej

súdu až 05.02.2013, mohol konať. Nedostatok právomoci súdu konať a rozhodnúť o žalobe je neodstrániteľnou prekážkou konania. Nepochybil preto krajský súd, keď konanie o žalobe zastavil.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozhodnutie krajského súdu podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil ako vecne správne.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a s § 224 ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý v odvolacom konaní úspech nemal, ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.